

TÔI N MÙA THI BÊN CẠ KHỈ GIÀ...

Xôn xao mùa thi THPT Quốc gia, học sinh loay hoay với đề ng h s , ng n ngang ch n tr ng, ch n ngành...Th y mà th ng và c m nh n s h i h c a gu ng quay thi c th i @.

Sinh ra và n lên g n v i ru ng đ ng, ti ng cũng g n ph th nh ng lữ tr quê chúng tôi có m t kho ng tr i riêng bi t. Khác v i nh ng ng i b n th thành khi nào cũng váy áo xênh xang, làn da tr ng m n, chúng tôi m t bu i đi h c, m t bu i v ph ba m làm đ ng, màu da nhem nh m. V i c chần trâu, c t c , bằm bèo, thái rau...đã thành m t thói quen. Nhi u b n vì đi u ki n gia đình mà ngh h c gi a ch ng ho c b i ng i quê h i y c quan ni m *h c chi cho m, nh t là con gái...*. M v n l ng

l đ ng viên tôi ph i h c, đ ki m cái ngh t t h n, thoát kh i chân l m tay bùn nh đ i ba m .

Mùa thi đ i h c đ n, có khi m t bu i đi h c, m t bu i d t trâu ra đ ng, mang theo quy n sách và t p gi y v . Có khi v t v o trên l ng trâu r i cao h ng ph a nh c vào bài th cho đ nh , d thu c. Ngày y, c h i vào đ i h c còn khó khăn, tr ng tuy n ch tiêu có gi i h n. Lâu l m r i c làng tôi ch a có ai đ u đ i h c. Mãi đ n năm 1983, anh trai tôi đ u đ i h c t ng h p Hu . Đó nh là kì tích, là ni m vui t nhà ra ngõ. V y nên ba m có ni m tin mà c c c tôi cũng s làm đ c. Ba mang cái chổng tre và bàn g nh đ t d i cây kh già, phía sau v n nhà. Đó là kho ng tr i bình yên. Sau này tôi g i đó là kho ng tr i đ i h c. Sách v bày ra trên bàn, tôi đánh đ u nh ng câu h i trong b đ thi r i m t mình t đ i tho i, t h c. Trong làng năm y ch có tôi và m t ng i b n đi thi nh ng l i khác kh i thi nên cũng không cùng h c chung đ c. Nh ng lúc th y m t m i, tôi leo t t lên cây kh già, ng i ngay giữa ch c ba. Mùa này kh đang n hoa, nh ng cánh hoa màu h ng h ng, tím tím nh xú t ng chùm đong đ a. Ngh ch ng m, ti n tay tôi ng t vài bông hoa đ a vào mi ng, v chua chua, ng t ng t đ m đà th t l ! Hèn gì m y con ong vò v , m y con b m tr ng, b m vàng cùng tôi c qu n quanh bên c i kh già. M y chú chim sâu cũng hoà v i ti ng ve làm nên b n hoà t u đa s c màu...

Mãi r i cũng đ n ngày thi. Nh bao b n bè khác, c m t bi n tr i m c phía xa xa, c nh ng m ng m v ng ng c a m i m , nh ng gi ng đ ng, nh ng mi n đ t l ...Chúng tôi cu ng quýt, h i h b c vào ngày thi.

Đi qua mùa thi, ba ngó nghiêng cây kh r i c i c i: "*Ch ch c ba c a cây kh mà mòn ki u ni e đũg qu n con bé cũng mòn h t r i*".

Ngó xuống, , mồn thốt. Đột cái đu óc sáng ra.

Ngày y, mãi gần cuối tháng trời mới biết kết quả đời họ. Tôi nhẩy cẳng lên, miệng cười *bla... bla...ta đã làm được...*

”. Chợt tuột ra vụn, ôm cây khế lóc lóc, lúi leo lên cái chực ba cái sung sướng “*Khế ơi, tao đu rồi, cảm ơn mày!*”.

Chẳng biết khi có hiểu không những cảnh lá cựa rung rinh vẫy chào...

Ba mẹ làm mâm cơm mời là cáo vãi tiên, mừng con đột ngột ý nguyện bực đu. Bà con, hàng xóm đến chúc mừng. Ăn miệng tru cay, uống bát chè xanh mà đầm nghĩa, đầm tình. Có cô bà, có ông dúi mũi ngàn bực vào tay tôi “*cảm ơn đi con cho vui, cảm ơn ông bà, làng ta nở mày nở mặt...*”. Nghe rưng rưng trong lòng. Tôi đến chiêng chống tre và cái bàn gõ vào nhà, không quên khế ngày tháng lên cây khế già như tôi nhún nhún...

Năm tháng trôi đi, cuộc sống bận rộn. Cây khế già vụn vụn nguyên trong nôi nhai. Cho đến năm y, bão lớn quật ngã cây khế. Nghe tin, thẹn thốt nuối tiếc, thẹn nhai, chực nó đã già...Ngày trời vãi, mẹ chực vào bờ ruộng khô đóm góc vụn, thẹn nhói trong lòng. Khoảnh trôi bình yên, khoảnh trôi đời họ ngày xưa giờ chực còn hằn sâu trong ký ức? Khế ơi!

Hoàng Thu

GV THPT Duy Tân, thành phố Tam Kỳ, Quảng Nam